

Posamezna številka:
60 vinarjev.

TABOR izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 18. uri z
da umom naslednjega dne ter stane
celoletno 120 K, polletno 60 K,
četrtletno 30 K, mesečno 10 K.
Inserati po dogovoru. Pri večkratni
objavi popust.

Naroči se pri upravi TABORA,
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:
60 vinarjev.

UREDNIK: O. se nahaja v Mari-
boru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nad-
stropje. Telefon intern. št. 276.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, prilike, 2. etaža. Tele-
fon št. 24. Sliš postročkovni ra-
čun št. 11.757.

Na naročila brez denarja se ne
vzira. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, nedelja 26. septembra 1920.

Številka: 26.

Revolucionarno vrenje v Italiji se nadaljuje.

Razkol med delavstvom. — Seja ministrskega sveta o jadranskem vprašanju. — Dokončana razprava o proračunu.

Kupčevalci.

Maribor, 25. septembra.

Klerikalci so pač vedno eni in isti; vse one slabe lastnosti, ki so jih imeli že v onih dobah, ko se še niso zvali klerikalci, imajo tudi še dandanes. V zgodovini judovstva najdemo klike velikih duhovnikov in njihovih podreptnikov, ki so kupčevali v templju in in katere je Kristus izgnal z bičem. Tako kakor so kupčevali tedaj židovski klerikalci, tako kupčujejo tudi še dandanes. Cerkev jim je še vedno tržišče. Toda kupčija v židovskih templjih ni bila tako važna, kakor je kupčija dandanes s katero se pečajo naši klerikalci, ki kupčujejo z usoda vsega našega naroda in tako težko priborjene svobodne države. Pri tem kupčevanju jim je vseeno, če trpi ves narod, tri vsa država, glavno je, da imajo oni profit. Najskandaloznejše pa je njihovo trgovanje z glasovi v parlamentu. Dasi ravno vedo, da so srbski radikalci največja nesreča za naš narod in našo državo, so jim vendar prodali svoje glasove za neomejeno gospodstvo v Sloveniji, za stolčke poverjenikov v Ljubljani, za sedeže gentov in vladnih komisarjev, predsednikov stanovskih komisij, šolskih nadzornikov in voditeljev itd.

Naša mlada, še neurejena država potrebuje ustave in zakonov kakor riba vode, potrebuje parlamenta, ki bi bil res parlament, toda kaj to klerikalcem mar. Njim je boljše, da je država neurejena, da je parlament za nič, kajti oni pač vedo, da v kalnem lahko dobro ribarijo, bogve če se bo

dalo tudi v čistem Čeprav vpijejo v svojem časopisju, da hočejo volitve, se jih v srcu vendarle boje ter jih skušajo na vse mogoče načine preprečiti ter znova zavleči. Srbski radikalci skušajo sedaj izvesti novo vladno krizo, klerikalci jim seveda pomagajo. Kupčevalec, ostane vedno kupčevalec, ali — Jud ostane Jud.

Toda tega novega kupčevanje z usodo našega naroda in naše države, si ne bomo več dolgo dovolili. Dovolj dolgo smo trpeli dve leti. Če izvedejo radikalci s kupljeno pomočjo slovenskih klerikalcev res novo vladno krizo, zahtevamo v interesu naroda, države in dinastije, da poveri krona vlado ljudem, ki ne spadajo tem klikam in katerih naloga naj bo, da ne glede na to, če stoji za njimi kak parlament, izvedejo 28. novembra volitve v konstituanto, ki nas edine morejo rešiti teh kupčevalcev.

Mi se volitev v konstituanto ne bojimo, kakor se jih boje radikalci, ker smo trdnó prepričani, da se to razmerje, katero smo imeli v parlamentu sedaj, ne more ohraniti v konstituti. Naše parlamentarne skupine so nastale, razen demokratske zajednice, vse neparavnim potóm, na podlagi raznih kompromisov in pogodb ter nimajo nič skupnega, kar bi jih idejno, ali pa vsa kulturno vezalo. Največji nesilov t. zv. parlamentarne zajednice pa je hrvatski »Narodni klub«, v katerem sede vsi oni, ki so jih povsod izbacili, po političnih idejah nasprotni a kulturno naravnost sovražni.

Tam sedi poleg proletarca milijonar, poleg klerikalca framacon itd. Z razpusitjem sedanjega »parlamenta« ter z

izvedbo novih volitev, bo ta klub izginil iz sveta in našim klerikalcem ter srbskim radikalcem bo tako izbita vez. V sredini bo nastala luknja. Pa tudi bo sicer njihova skupina precej izgubila. Srbske občinske volitve so pokazale, da je demokratom v Srbiji zagotovljena zmaga pri volitvah v konstituanto. V Bosni in Hercegovini so radikalci vsled nastopa proti agrarni reformi izgubili skoro vse, Dalmacija je itak po večini napredna, v Črni gori so sploh sami demokrati, v Voivodini se je demokratska stranka, kot nova stranka zelo razširila ter je danes najmočnejša. Na Hrvatskem pa stoji demokratska stvar v splošnem jako dobro. Po mestih pa bodo brezdomno zmagali po večini socijalisti.

Najslabše stoji še Slovenija, toda tudi tu ne bo vse tako, kakor si klerikalci predstavljajo. Samostojna kmetijska stranka je postala močan faktor, s katerim moramo računati in skupen nastop vseh naprednih strank, kar bo skoro gotovo neobhodna potreba in interes vsega naroda in države, bo tudi naš lokalni klerikalizem, če že ne popolnoma iztrebil, pa vsaj močno razrahljal.

Dvoletna doba vlade kupčevalcev je odprla oči večini našega ljudstva ter jih odvrnila od sebe. Naš narod ozdravlja po dolgi in mučni bolezni klerikalizma. In mi smo prepričani, da bo peča kupčevalske politike kmalu izbrisana z našega narodnega telesa. V to pa moramo pomagati s skupnim nastopom vsi, kar nas je naprednih, kajti nas vseh prvi in največji interes je, da izženemo iz templja naše svobodne domovine kupčevalce, kakor jih

je izgnal z bičem v roki nekda Kristus sam. —

Zunanja in notranja politika.

* O značaju dr. Korošca poročajo celiska »Nova Doba« sledečo karakteristično ilustracijo: Značilno za Korošca je, kaj se mu je dogodilo leta 1907. Na Štajerskem smo osnovali narodno stranko kot odgovor pred klerikalnim šušteršičijanskim kajsarijam, ki jih je Korošec počel v Mariboru. Na pritisk starejših rodoljubnih politikov ki so desetletja z največjim uspehom vodili štajersko slovenstvo, pa se je doseglo, da se sestanejo zastopniki Koroščeve skupine, narodne stranke in stare narodne skupine v Mariboru. Namen sestanka je bil, položiti temelj za skupni nastop pri državnozbornih volitvah. — Zbrali smo se z najboljšimi nadami za povoljen uspeh v mariborskem Narodnem domu, od vsake skupine po deset zastopnikov. Korošec je bil seveda tudi navzoč za šušteršičjevo skupino. Začne se posvetovanje, nihče ne ugovarja in sam Korošec se dela, kakor da je s ciljem zborovanja popolnoma soglasen. — Vsakdo si torej lahko predstavlja učinek dr. Kukovčevih besed, ki vstane in pravi, da nima smisla se posvetovati, kajti na zbor niso prišli vsi z dobro voljo in s čistimi nameni. Pri tem vzame iz žepa izvod »Slovenskega Gospodarja«, ki je izšel isti dan popoldne — bil je ravno četrtek — a je dopoldne v času, ko se je vršil sestanek, seveda že bil tiskan. V tej številki »Slov. Gospodarja« pa se je že

oblika do skrajnosti dovršena, ki mu je slog sama muzika.

Ni ga kritika, ki ne bi bil milostno posladkal svojih hudih izjavanj s tem cukerkom. In glejte čudo — ta čarovnik slovenskega jezika, — ki stresa same bisere iz svojih ust, ta prvi ritmik naše proze — izgovarja končni I na v. In sedaj ubogi muzikant, stisni svojo harmoniko pod pazduho, pa pojdi v božjem imenu naprej, zakaj po tem odkritju je šel še tisti košček tvoje slave rakom žvižgat, zakaj ti, prvi na ritmik in krasnoslovec, si nam godel rovtarske popevke in si nas varal, da zvone blagoglasno. Da, da, kako pavični smo postali, gospoda moja. Ritem in melodika ni črka, nego zvok, mi pa ga uživamo z očesom ne z ušesom. In v petju? Če nima mojster Hubad, ki je ponesel svoje dni sloves slovenske pesmi med tuji svet preko naših meja, v tem oziru ugovora proti izreki na u, kako se mu hočemo postaviti po robu mi revčki, ki komaj poznamo note, ali znamo razbijati po klavirju? In če pravi Lajovic, ki mu menda tudi ne bo nihče odrekal finega sluha, da je za petje izgovor na v lažji, ker ne zapira jezik glasu izhoda kakor se to godi pri I u, in blagoglasnejši, ker je vokal — kaj mu odgovorite na to, gospoda?

Oton Župančič:

Slovenski jezik in gledališče.

(Priobčujo M. S.)

(Dalje.)

Povedal bom paralelo iz vpadljajóce umetnosti, ki li je šla v tem isto pot, kakor jo je šla moderna filozofija, in ki jo mora iti tudi filologija, zakaj vse vede se gibljejo v okviru istega svetovnega naziranja. Tudi v kiparstvu in slikarstvu so bili časi (v poeziji tudi) ko so mislili umetniki, da je naš ideal lepote že uresničen, da je vprašanje o formah in linijah cloveškega telesa že rešeno, davno rešeno — na krožniku pred njimi na mizi — Grki so ga rešili za vse večne čase, v kiparstvu, v arhitekturi, v poeziji — samo nje je treba posnemati, pa se povzdignemo zopet do ideala, ki ga sicer ne najdemo nikoli. In kaj je nastalo iz tega? Puste akademične podobe, sohoparni kipi takozvanih lepih linij, vsa prazna psevdoklasika. Kar je pri Grkih živelo, ker so se učili od žive prirode in so jo oblikovali v slogu, ki je odgovarjal njih naravi in dušnemu svojstvu — to je pri njih klavernih, kratkovidnih posnemačih vedlo v nenaturno prisiljenost, v dolgočasno pozo. In bilo je treba burnih bojev v umetnosti, predno je prodrla

načelo, da ni nikjer nikake abstraktno lepote, da naj esletiki izvajajo svoja večnovelijsna pravila iz tega, kar so že pred njih modrostjo umetniki praktično izvršili — in da je cilj umetnosti produševljenje karakteristikov, ki jih je ustvarilo polno življenje v vsi svoji mnogobrazni konkretnosti. Poslej imamo šele zopet umetnost naših časov, Meunierjevo podobe, ki so tako daleč od one nazvi-klasike, Rodina. In celo vrsto umetnin, ki so istovredne s klasičnimi, ne zato, ker so jih hoteli umetniki posnemati, nego ker so pili iz istega večnega vira, kakor vsi pravi umetniki — iz velikega neizčrpnega zaklada matke prirode.

Ravno tako se je morala na odru umakniti takozvana lepa »weimarska« poza karakterističnim kretnjam, napeli slog in efektivna govoriča prirodestu naravnemu tonu. Ito mora biti z našim blagoglasjem. Ne iz abstraktnih pojmov, ne iz tujih jezikov — iz bistva, ritmike in glasovnosti našega resničnega jezika mora zajemati naša orloepija svoja pravila. In prav v karakterističnosti bomo našli tudi edino pravo, priprosto lepoto. Prešeren ... Shakespeare.

In če še hočemo teoretizirati — kako za boga naj bi bil u izši, surovejši od I-a? Ali ni narodova izreka v re-

snici polnejša, mogočnejša. Izgovorite, prosim besede poen, vovk, — in poln, vovk — prisluškujte, kjer je več zvenka. Poleg tega naj prirčim še nekaj: izgovarjaja poln, vovk sploh nima na slovenskih tleh eksistenčne pravice, ker se nikjer na naši zemlji tako ne govori. Tudi po tistih malih okrožjih, kjer izgovarja ljudstvo še pravi, trdni končni I, izreka te besede na u: vuk, pun, čut. In zakaj naj bi bil glas biv neblagoglasen, dočim je živ blagoglasen. Kje je za nepokvarjeno uho razlika med izrekom pav in stav ali je-mav? Jezik je vendar ustvarjen za uho; oprosite se črke in toorije — zamislite se edino v zvok — in ta je v tem in onem slučaju popolnoma isti. Doslej vsaj ni trdil živ krst, da je postavim živ, zdrav, prav, srev neblagoglasen, tudi pri petju ni bilo dosihmal najmanjšega pomisleka in sedaj kar naenkrat surovost v govoru, težkoče pri petju. Ali ne bi prašali tudi oseb, ki jim moramo, če smo odkriti in pošteni priznati v tem oziru več sodb nego sebi samim? Ivan Cankar je moral od gospodov kritikov marsikatero brldko preslišati, vsi mogoči prigovori in očiki so leteli nanj od vseh mogočih strani — v eni pa so si edini vsi, tudi najhujši in najdoslednejši njegovi nasprotniki; da je pisatelj, ki mu je

nahajala najnovejša vest, da se je danes vršil v Mariboru sestanek vseh treh strank, a do sporazuma ni prišlo, ker so to preprečili „celjski liberalci“. Kako je to vplivalo na navzoče, si vsakdo lahko predstavlja, a Korošec kot urednik „Sl. Gospodarja“ in pisec dotične „najnovejše“ vesti se je tako prestrašil, da se naslonil na steno in prebledel, kakor najblejši zid. Bil je tak, da se mi je skoraj smilil. Dr. Kukovec, ki je za lumperije klerikalcev vedno imel izvrsten nos, je namreč dospel že prejšnji dan v Maribor. Stopil je takoj v zvezo s stavci v Cirilovi tiskarni, kjer se tiska „Sl. Gospodar“ in je dobil od stavca takoj en odtis najnovejše številke „Sl. Gospodarja“ in rokopis o navedeni najnovejši vesti. Rokopis je bil seveda od pošteniaka Korošca. Če bi ne vedeli o Korošcu nič drugega, kakor samo to, bilo bi že dovolj za presojanje njegovega značaja in njegove politične poštenosti.

* Horthyjevi gardisti. Pred nekotik dni se je posrečilo ubežati na Madžarsko nekaterim Hrvatim iz Horthyjeve garde, ki so doma iz Baranje, pa so bili internirani, nekateri v Novem Sadu, nekateri pa v Valjevu. Eden izmed njih z imenom Richel je položil pol milijona kron varščine pri naših oblastih v Novem Sadu, samo da ga puste na svobodo.

Dnevna kronika

— Naša vojaška realka. Kakor znano, je vojno ministrstvo odredilo, da se ta zavod sukcesivno opusti. Lansko leto sta obstojala samo še dva razreda, letos pa samo še zadnji; drugo leto pa ta zavod sploh preneha. Poslopje vojaške realke je ogromna, krasna stavba, z njenimi napravami z ogromnim vrtom in parkom najpripravljeni prostor za kako višjo šolo, ki bi bila v Mariboru itak potrebna. V njej je dovolj prostora za učilnice, za kabinete, laboratorije i. t. d. poleg tega pa še stanovanja za profesorje in dijake; ogromen vrt in ostala ekonomija pa bi dajala lahko zelo množino živila za dijaško menzo. Za naše šole posebno za ljubljanske univerzitetne fakultete primanjkuje prostora, potikati se morajo po raznih neprimernih lokalit, tu pa stoji ogromen prostor z vsem potrebnim — prazen. Ljubljana ima itak preveč šol, dijaki nimajo stanovanj, živeti morajo po nezdruhljivih luknjah. Zakaj se ne premesti ena peterih ljubljanskih fakultet v Maribor, v vojaško realko? Ali je res edina ovira temu ljubljansko špisbirgerstvo, ki hoče v svojem samoljubju mučiti še nadalje profesorje in dijake, samo zato, da ne izgubi časti, da ima vseh pet univerzitetnih fakultet? Ne bodimo otroci, ne smešmo se pred celim svetom z našim malomeščanskim samoljubljem. Poleg vsega že navedenega, pa ima naša vojaška realka tudi krasno množino učil, moderne laboratorije in zbirke preparatov, ki bi skoro popolnoma zadoščale tudi za visoko šolo. Posebno fizikalni kabinet bi za prve čase lahko zadoščal za celo tehnično fakulteto. Ljubljana pa nima — nič in pouk silno trpi. Se pred nekaj tedni je obstajala nevarnost, da se tehnična fakulteta v Ljubljani vsled pomanjkanja lokalov sploh opusti. To nam daje ljubljanskim modrijanom najlepše spričevalo, če ne more biti v Ljubljani, naj sploh ne bo — tako si mislijo. Toda najhuje šele pride, kakor smo od zanesljive strani izvedeli, se nameravajo že tekom par tednov vsa učila naše vojaške realke, vredno več milijonov kron, ker leže tu skoro vsa neuporabljena, — odpeljati v Beograd, kjer se baje izroče tamošnji univerzi. To bi pomenilo za nas naravnost zločin, a nihče se ne gane, da bi ta zločin preprečil. Ljubljanska univerza nima učil, iz Maribora pa se ta učila odpošljejo v — Beograd. Pozivljamo vse naše odločujoče faktorje,

posebno pa univerzitetne kroge v Ljubljani, deželno vlado slovensko ter naše poslance, da uporabijo vso svojo avtoriteto, da se to prepreči. Zadeva je nujna in je treba takojšnjega in odločnega nastopa.

— Še enkrat oskrbnica v Dijaškem domu. Ob času, ko je „Tabor“ prinesel vest o nemški oskrbnici v Dijaškem domu, se je ista zadeva obravnavala tudi v seji mestnega sosveta. Inventar v „Dijaškem domu“ je last občine in zavod plačuje 2000 K letne najemnine. Zavod je prosil, naj se ga oprosti plačevanja te najemnine, čemur je sosvet že v avgustu pritril pogojno, da se Nemka nadomesti s Slovenko. Proti temu se je vodstvo zavoda postavilo na stališče, da je Nemka Simon kot zanesljiva in vzorna oskrbnica neobhodno potrebna in ne gre zdaj riskirati nameščenje s Slovenko. V tem smislu je odposlal tudi prošnjo na mestni sosvet, podpisano po gg. dr. Rosinu in prof. Pircu. Dr. Valjavec pa je kot referent v tej zadevi predlagal nameščenje Slovenke, češ, da jih imamo dovolj sposobnih za to mesto. Prof. Capuder je ugovarjal, sklicuje se na mnenje profesorja dr. Strneška kot ravnatelja zavoda, ki zastopa prepričanje, da bi bilo proti interesom zdaj v najlepšem redu se nahajajočega zavoda, zdaj spreminjati to važno mesto. Vprej omenjeni prošnji omenjena imenovana gospoda med drugim tudi kod dokaz posebne sposobnosti, učiteljice, ki so bile na tem zavodu nastanjene v dneh Orlovskega labora — kateremu dokazu so se celo klerikalci smehljajoče namuznili. Dr. Valjavec pripominja, da je Simon ne le Nemka, ampak tudi premožna, da ji torej ni treba take službe in da bo dovolj sposobnih slovenskih prosilk. Končno se je sosvet zedinil s predlogom, da se zavodu sporoči, naj se Nemki s 15. novembrom odpove in se z novim letom nastavi Slovenka ali pa da zavod plača še nadalje najemninu.

— Lepo napredujemo. Progovna sekcija na glavniemu kolodvoru, kateri načeljuje nadzornik Hava, oddaja še vedno vsa akordna dela zagrizenim Nemcem ali nemčurjem. Tako bode sedaj skoraj celo glavno poslopje zunaj in znotraj na novo preslikano in preplešano, kar bo še stalo ogromne svoje in to delo je upovertel gospod Hava nemški tverki Holtinger. A naši slikarji ala Horvat in drugi naj si pa pomagajo kakor vedo in znajo, čeravno je obratno ravnanje iz Ljubljani že v letu 1919 pismono zagotovilo dotič. obrtnikom, da se bode pri oddaji vseh bodočih del, oziroma naprav, oziroma edino le na slovenske obrtnike. Sekciji je bilo tudi v tem smislu zaukazano, a gospod Hava si najbrže misli „bog i car sta daleko“, ter dela tako, kakor mu njegovo nemško srce velevala, da se še naprej podpira posilinenstvo že tako in tako preveč ponemčurjenega Maribora. — Kdaj vendar bode načelniška mesta ob meji zasidena s Slovani?

— 800 K za eno sobo in za vporabo kuhinje zahteva neka v Nemško Avstrijo pristojna ženska, bivačica v Krekovi ul. 8 III. nadstropje. Za drugo sobo brez kuhinje pa dobiha 300 K od drugega podnajemnika Nemca. Toliko za danes v kratkem migljaju na naslov državne stanovanjske komisije in policije. Če tuji ljudje na ta način izrabljajo stanovanja v Mariboru, potem seveda ni čudno, da je za poštene domače ljudi taka miselnost glede stanovanj. Izmed stoterih je to en dokaz, da nimamo prav nobene kontrole, kakšne prijavitke prenapolnjenosti naše mesto. Sicer se pa k temu slučaju še povrnemo.

— Po naših informacijah, so napadi na gospodično Doro pri stanovanjskem uradu neupravičeni, ker je ona še edina, ki so kolikortoliko razume na poslovanje. Nerednosti in vseh drugih škandalov je v prvi vrsti kriv sistem, proti kateremu se moramo z vsemi močmi boriti.

— Iz seje mestnega sosveta 24. septembra. Vse prošnje za podelitev agentur odklonjene — ni krajevne potrebe. Prošnji Janko Podgoršek za trgovino s poljskimi pridelki itd. se

ugodi. Odklonijo se prošnje za nove gostilne — je še starih preveč. Zlata Brinšek prosi za knjigarno! Mestni sosvet ji ne ugovarja, če pa ima za to kupčijo predpisano sposobnost, zato naj skrbe drugi. Prošnjam za domovinstvo inozemcev se v toliko ugodi, da se zanesljivim prosilcem podeli le zagotovilo, ako si pridobe tudi naše državljanstvo. Zadeva o Dijaškem domu in Kečnovu afero omenjamo na drugem mestu. Ugovarjalo se je, da vživa mesar Kirbiš preveč izrednih ugodnosti v mestni klavnici. Soglasno pa je bil sprejet protest proti trošarini (monopola) na najbolj potrebne predmete prehrane itd. Protest se obrača tudi proti neparlamentarni rešitve te nosilne odredbe.

— Osebna vest. V naše mesto je dospel na krajše bivanje admiral Metod K o c h s soprogo. Admiral ostane tu par tednov, nakar odide v Beograd, dočim ostane njegova gospa soproga še nadalje v našem mestu.

— Pedagoški oddelek učiteljskega. Ker se pedagoški oddelek učiteljskega snatra za strokovno šolo, se je okrognim finančnim upravam poslala odredba, da učenci teh šol ne plačujejo šolnine.

— Za invalide. Minister za finance je sprejel odposlanstvo invalidov, ki so prosili, naj bi se jim podpora izplačevala redno ter ob enem z rešitvijo uradniškega vprašanja uredile tudi njihove doklade. Minister za finance je obljubil, da bo ugodil tem zahtevam in da jih bo rešil že v tekočih dneh. Istočasno bo posredoval pri ministrstvu za socialno politiko, da se čimprej prične izvajati naredba o invalidih, ki je bila predložena za vlade Ljube Davidovića.

— Poverjenstvo za javno zdravstvo v Zagrebu je odredilo, da se ima dan 19. oktobra smatrati kot dan čiščenja po vseh mestih, tržiščih, po ulicah in javnih lokalit, po vseh delavnicah, delavskih stanovanjih, tovarnah, šolah, lrgovinah, postajah, kolodvorih itd. Povsod se mora po zdravstvenem predpisu temeljito označiti, pomesti, desinficirati, isti dan se morajo vršiti predavanja o higijeni z ozirom na ljudsko zdravje in radi prepričljive širjenja kužnih bolezni. Ali ne bi bilo dobro, da bi merodajni faktorji poskrbeli, da se zgodi isto tudi pri nas?

— Izobraževalno društvo privatnih nastavlencev v Mariboru javlja, da se radi nastalih zaprek, že javljeni ustanovni občni zbor ne vrši soboto, temveč v sredo 29. septembra ob 19. uri v gostilni „Pri stari pivarni“ Jurčičeva ulica. Vpisovanje v plesni odsek se vrši dalje do 1. oktobra od 18. do 20. ure zvečer in v nedeljo predpoldne od 10. do 12. ure v društveni pisarni v Slovenski ulici št. 8 dvorišče, desno.

— Natečaj za nabavo vojaških postelj je razpisalo ministrstvo za vojno in mornarico. Potrebuje 30.000 komadov. Ponudbe naj se pošljejo do 1. oktobra na gornje ministerstvo.

— Perforacijo znamk je dovolilo ministrstvo za pošto in brzojav s črkami ali drugimi znaki.

— Vpisovanje na ljubljanski univerzi. Iz kvesture ljubljanske univerze se javlja, da bo trajala inskribicija za zimski semester od 1. do 9. oktobra. Z dovoljenjem dekanatov je naknadno vpisovanje dovoljeno le do 16. oktobra.

— Kovani drobiž dobimo na podlagi dogovora z dunajskimi kovnicami, že v najkrajšem času. Tedensko se bo izdelalo 10.000 kg. novcev.

— Radi črne kuge na Reki se je demarkacijska črta pri Bakru zaprla.

— Na Čehoslovaškem se nahaja sedaj okoli 12.000 interniranih Rusov. Vrše se med obema vladama pogajanja radi prevoza v domovino.

— Sanatorij na Lokrumu. Ministrstvo za narodno zdravstvo bo zgradilo na otoku Lokrum velik moderni sanatorij. Da se dovrše zadnje priprave, je odpotoval v Lokrum načelnik ministrstva dr. Andrija Stampar.

— Cvijić na oddihu. Dr. Jovan Cvijić, rektor beograjskega vsučilišča in član naše plebiscitne komisije na Koroškem, je odpotoval iz Celovca v Karlove vari na oddih.

— Planinski koledar za leto 1921. Sestavil in založil Franc Kocbek, nadučitelj v Gornjemgradu. — Podružnice, ki so prevzele nabiranje naročnikov za ta koledar, se naprosijo, da nemudoma vpošljejo seznam naročnikov na gornji naslov, da je mogoče določiti število natšov. Tudi interesi naj nemudoma vpošljejo besedila za oglase, da je iste mogoče uvrstiti še v ta letnik. — Cena koledarja bo 20 K ter je namenjen prebitek za povečanje planinske koč na Korošici pod Ojstrico. R.

— Say. podružnica SPD je s 15. septembra zatvorila Frischaufov Dom na Okrešlju in koč na Korošici. Obisk je bil letos sledeč: V Korošici 213, na Okrešlju 301 in pri Piskerniku v Logarski dolini 482 turistov. R.

— Prostovoljno gasilno društvo v Hotinji vasi priredi dne 26. septembra t. l. ob 15. uri vinsko trgatve v prostori gospoda M. Lesjaka v Slivnici z mnogobrojnim sporedom. Svira prijubljena godba. Prijatelji iz mesta in okolice se najpojele vabijo.

— Radi stanovanjske krize v Rimu so zasedle delavske rodbine več praznih in nekaj še ne dozidanih poslopij. Proti večeru je množica navalila tudi v obče znano vilo Albani. Na Winkelmanov doprni kip v parku so natakili rdečo zastavo. Policija je razgnala ljudi ter približno 20 oseb aretirala.

— V Gruž so dospale naše ladje „Saloma“, „Sparta“ in „Višegrad“ od ogrsko hrvatskega parobrodne družva, katere so bile doslej rekvirirane od Francije. Ti brodovi so vršili službo med Carigradom in Bayrutom ter jih sedaj francoska vlada radi določe mirovne konference vrača. Parnik „Saloma“, katerega se sedaj popravlja, se merava porabiti za dalmatinsko obrežno plovo. Upati je tako, da bode kmalu plul po našem morje zopet eden najelegantnejših in najudobnejših parnikov.

— Težka železniška nesreča se je dogodila v Sidu na Hrvatskem. Ekspresni vlak, ki je vozil z vso brzino, je trčil v na kolodvoru stoječo lokomotivo. Obe lokomotivi sta se preobrnila, ravnotako nekaj osebnih in prtljažnih vagonov ekspresa. Večina potnikov je ranjenih, oba vlakovodji precej težko. V prvem vagonu se je našlo dva mrtva, med njima je eden Francoz. Na lice mesta je došla takoj zdravniška pomoč. Vsled te katastrofe je ustavljen med Beogradom in Zagrebom toliko časa promet, dokler se proga ne očisti.

— Račje pri Mariboru. Tukajšnji trgovci, odpuščeni nadpoštar Franc Bothe, namerava prodati svoje posestvo in trgovino ter se izseliti v blaženo Avstrijo. Želimo mu srečen pot! Kot ustanovitelju prejšnjega „Schulvereina“, mu njegova vsenemška nadutost ne da miru niti sedaj. Izzivati nas hoče s tem, da je razobesil na svoja izložbena okna letak z debelimi črkami „Ausferkauff“, akoravno so tukaj sami Slovenci; menda misli da je še v Avstriji. Upamo da napravi naš gospod gerent temu izzivanju kmalu konec.

Cvetlični dan

priredi Sokol v Mariboru danes, dne 26. t. m. v prid koroški Sloveniji!

Kultura in umetnost.

+ Koncert Zlatka Balokovića. Pred odhodom na turnejo v Pariz in London priredi naš jugoslovanski vijoliniski virtuoz Zlatko Baloković, znan kot umetniška kapaciteta tudi izven naše domovine, dne 6. oktobra t. l. v Götzovi dvorani koncert. Ker bo ta večer nudil res izreden užitek, se opozarjajo na to gostovanje ljubitelji glasbe in tudi širši sloji. Prijave za sedeže prevzame že sedaj trgovina z muzikalijami Josip Höfer, Solska ulica 2.

Sport.

S. K. Rote Elf : S. S. K. Maribor. V nedeljo 26. tm. se vrši v Ljudskem vrtu na prostoru sov. sport kluba „Maribor“ ob 16 uri prvenstvena tekmo med

S. K. Rote Elf in S. S. K. Maribor. Ker sta oba nasprotnika v dobri formi, obeta biti igra zelo zanimiva. V predigri bode igrala „Berta“ rez. proti „Maribor“ rez., ki prvi nastopita v javni tekmi. Začetek te igre ob 14 uri.

Nogometna tekma med „Rapidom“ in dunajskim „Horekanom“ se vsi danes v nedeljo, dne 26. tm. ob 10. uri dopoldan.

Gospodarstvo, trgovina.

Izvoz pšenice. Deželna vlada za Slovenijo, poverjenstvo za notranje stvari naznanja: Z odlokom priloženim finančnega komiteta ministra od 2. septembra, C št. 55.567 je odobren izvoz 15.000 vagonov pšenice. Povodim izvoza bo moral izvoznik predložiti carinarnici dokaz o osiguranju valute v uverjenje ministarstva ishrane, da je v naturi plačal izvozno carino po členu 189 finančnega zakona.

Sladkor — monopol. Finančni odsek je sprejel predlog finančnega ministra o novem davku na sladkor. Država bo sladkor prevzela v monopol in vsled tega tudi prodajo sladkorja v vsej državi, kakor je izvedla prodajo tobaka. Vporaba sladkorja v Jugoslaviji znaša na leto 8000 vagonov, pridelava pa se ga približno le 5000 vagonov v 14 tvornicah. Država bo od vseh tvornic kupila sladkor po 7 dinarjev za kilogram, ostanek pa bo kupila v inozemstvu. Ta sladkor se bo v monopolu prodajal po 11 dinarjev. Nihče ne bo smel prodajati sladkorja dražje. Prodajalci pa bodo obvezani, da bodo imeli sladkor vedno v zalogi. Na ta način bo imelo prebivalstvo sladkor ceneje nego doslej, država pa bo imela od tega 160 milijonov dinarjev dobička.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V soboto 25.: „Brat Martin“. Igra s peljem. (aven abonementa.)
V nedeljo 26.: „Pereant može“. Izv. abon.
V ponedeljek 27.: Zaprt.
V torek 28.: „Samski dvor“. Ab. B—1.
V sredo 29.: „Kralj na Betajnovi“. Izv. ab.
V četrtek 30.: „Brat Martin“. Ab. A—2.

Sodišče.

Porota.

Maribor, 24. septembra.

Večkratni roparski zavrtni morilec Rudolf Gašperič.

Danes dopoldne se je pod predsedstvom dež. sod. svet. Posega vršila dobesedno mišljeno-strašno zanimiva razprava proti 20letnemu Rudolfu Gašperiču, ki je obtožen: dovršenega roparskega zavrtnega umora na svoji botri Rozi Kolarič, poskušenege istega dejanja na svojem botru Janezu Kolariču, hudodelstva obrekovanja svoje neveste, češ, da ga je prigovarjala k umoru in obrekovanja svojega znanca, da je izvršil hudodelstvo; obtožen je nadalje več ropov ozir. tatvin in osumljen še tretjega strahovitega zavrtnega roparskega umora gostilničarke Ane Vogrin v Cogetincih.

Potepuh-ženin.

Gašperič je 1. 1900. roj. nezakonski sin Apolonije Gašperič pozneje omožene Krapša. Vzgojen je bil pri daljnih sorodnikih. Udeležil se je zadnje vojne na soški fronti. Dne 13. sept. 1919 od vojašnice odpuščen, je šel domov k svoji materi, ki je bila v Mestni vrh pri Ptuj. Ker je bil fant potepuh, ga je oči smjalu pogladil od hiše. Podal se je k svoji materi, katerega je zopet takoj okradel in ga je tudi ded zapodil od hiše. Potikal se je okoli brez pravega dela, po malem kradel ter si je na ime svojih sorodnikov izposojeval manjše zneske. S tem svojim življenjem je postal na tako slabem glasu, da je občin. urad v Janževcih začetkom t. l. naprosil okr. glavarstvo, da spravi potepuha v prisilno delavnico.

Pred Božičem je vstopil kot hlapec pri Josipu Wresnigu v Ptuj, kjer je vzdržal samo do 2. januarja, ko je brez odpovedi zginila z njim pa tudi konjska odeja, bič in dva glavnik.

Od Wresniga je šel v službo h Karolu Aublu v Sv. Lenartu, kjer je ostal do 28. aprila. Zaljubljen se je v domačo deklo Ano Čeh, kateri je obljubil zakon.

Ženin — roparski morilec.

Pri vsi svoji sprijenosti je Gašperič v svojem razmerju do Ane Čeh imel resen namen jo poročiti. Fant pa je bil brez perila in obleke in to kot ženin ne sme biti. V njegovi črni duši se je pogodil strašen načrt, da si preskrbi, kar potrebuje, da se obleče kot ženin nasilnim potom pri svojem botru Janezu Kolariču v Orešju. Po prvotnem zagovoru je Gašperič trdil, da mu je njegova nevesta Ana Čeh prigovarjala, naj si pridobi za njuno zakonsko življenje obleko in perilo na kakoršenkoli način, čeprav koga zato umori, kar pa Ana Čeh odločno taji.

Na velikonočno nedeljo je prišel k svojem botru Janezu Kolariču, posestniku v Orešju, s trdnim namenom, da ubije njega in njegovo ženo.

Zakonska Kolarič sta sprejela Gašperiča kakor navadno gostoljubno in ga prenočila. Gašperič je svojega botra prosil, naj ga drugo jutro zbudi, ker da gre obiskat svojo mater. Kolarič mu je to obljubil in legli so spat. Kolarič pa ni mogel mirno spati; razmišljal je o zgrešenem življenju mladega fanta in slutel, da nekaj ni v redu, se je bal, da ga fant ponoči okrade.

Noč je minila mirno. Kolarič je zjutraj zgodaj zbudil Gašperiča. Kolarič se je napolnil ven v hlev, da nakrmi živino. Njegova žena je ostala z Gašperičem v sobi ter se odpravljala k službi božji. Gašperič je šel ven v vežo, tam vzel sekuro in se z njo splazil nazaj v sobo. Tam je Kolaričeva žena sedela na stolu ter si obuvala čevlje. Gašperič se ji priplazi od zadaj ter jo z vso silo udari s sekuro po glavi, tako, da se je sekira zasadila globoko v možgane nesrečne žrtve, ki se je umirajoča na mestu zgrudila. Morilec to še ni bilo dovolj. Še s krvavo sekuro, skrivajoč jo za hrbtom, je odšel ven na dvorišče ter čakal na drugo žrtev — svojega dobrotnika, botra Kolariča. Ta je ravno nosil iz kolarnice kravi mrvo. Prijazno je vprašal Gašperiča, če se je že odpravil na pot k materi, kar je Gašperič potrdil. Kolarič se je podal v hlev, za njim se je pa splazil morilec. Ko se je Kolarič pripognil, da pobere raztreseno seno v jasli, ga je Gašperič od zadaj napadel s sekuro ter ga petkrat udaril po glavi, dokler se je tudi ta žrtev zgrudila kot mrtva na tla.

Gašperič, uverjen, da je tudi boter mrtev, je odšel nazaj v hišo in tamkaj v navzočnosti umirajoče Roze Kolarič vzel eno celo obleko, en telovnik, ene hlače, nekaj perila ter 40 kron gotovine. Nato se je podal v bližnji gozd, kjer se je preoblekel, svojo krvavo obleko pa je pustil tam. Kakor bi se na bilo nič zgodilo, se je vrnil k svojemu gospodarju Aublu v Sv. Lenart.

Gašperič kot pismo noša Kump. Dne 15. aprila je morilecova nevesta Ana Čeh zapustila službo pri Aublu, na kar ji je 14 dni pozneje sledil tudi ženin-morilec. Živela sta oba kake tri tedne pri stariših Čehove in se pripravljala na poroko.

Ob tem času se je Gašperič zgledil pri posestnici Ani Kump, kateri je pripovedoval, da je z njenim sinom služil pri vojaki. Pri tej priliki je Gašperič zmaknil iz denarnice bankovec za 40 K in poselsko knjižico, glasečo se na ime njenega sina Franceta Kump. S to knjižico je pod krivim imenom — torej kot Franc Kump vstopil v službo kot pismo noša pri Francetu Klobasi v Ivanjcih, kjer ga je doletela usoda.

(Konec prihodnjice.)

Najnovejša poročila.

Nemiri v Italiji.

DKU Berlin, 24. septembra. Iz Milana se poroča. Delavski nemiri trajajo v nekaterih delih Italije še nadalje. Od 51 turinskih tovarnih obratuje le 34. Pri nekem pogrebu je prišlo včeraj do krvavih pobojev med žandarmerijo in delavstvom, pri čemer je bilo več mrtvih in ranjenih. Red se je vzpostavil s strojnimi in oklopnimi avtomobili.

Do zob oborožene straže so zasedle vsa važnejša križišča, konjenica patrulira po mestu, pri tovarnah je vojaštvo postavilo topove. Tudi v Bresciji so se pojavili nemiri. Vlada skuša zadovoljiti železničarje s tem, da jim je dovolila zvišanje plač. V vsej notranjosti Italije vre.

Razkol socijalnih demokratov v Italiji.

DKU Berlin, 24. septembra. „Vossische Zeitung“ poroča iz Rima: Tu je prišlo do resnega razkola v socijalno-demokratski stranki. Velika večina delavstva bi po določbi delavske zveze rada zapustila tovarne, kar jim pa anarhisti ne dovoli. Vseeno pa se veliko število delavcev ne pokori teroristom.

Seja ministrskega sveta.

LDK Beograd, 24. septembra. Danes ob 10. uri se je vršila seja ministrskega sveta, ki je trajala do 14. ure. Na tej seji se je razpravljalo o naši zunanji in notranji politiki. Reševali so se tudi tekoči posli. Razen tega se je na seji razpravljalo tudi o jadranskem vprašanju in o neposrednih pogajanjih z Italijo.

Wranglovo prodiranje.

GKU Pariz, 24. septembra. (Brezzično). General Wrangl javlja, da je v zadnjih bojih in pri prodiranju vjel deset tisoč boljševikov.

Davek na luksuzno blago.

LDU Beograd, 24. septembra. Zastopniki beograjskih trgovcev so posestili finančnega ministra. Na njihov predlog glede odprave davka na luksuzno blago finančni minister ni pristal. Trgovci bodo morali plačevati davek na luksuzno blago (3% od dnevnega izkupička).

Finančno ministrstvo.

LDU Beograd, 24. septembra. Finančni odsek je dokončal razpravo o

finančnemu zakonu in proračunu za leto 1920/21. Vse zadevne odredbe so bile protokolirane in poslane finančnemu ministru. Finančni minister Kosta Stojanović bo do torka pregledal zapisnik.

Leygues francoski ministrski predsednik.

DKU Paris, 24. sept. (Havas). Ministrskim predsednikom in ministrom zunanjega dela je imenovan Leygues, Ministri kabineta Milleranda obdrže še nadalje svoje portefeulle.

Dunajski poštni uslužbeni.

DKU Dunaj, 24. septembra. „Abendblatt“ poroča, da so se poštni uslužbeni zadovoljili z obljubami radi mezdne reforme ter so opustili namero stavke.

Zakon o pobijanju tihotapstva.

LDU Beograd, 24. septembra. V finančnem ministrstvu se izdeluje nov pravilnik, ki bo dal carinskim oblastim možnost, da uspešno pobijajo tihotapstvo na naših mejah. Med ostalimi določa pravilnik, da dobi vsak, kdor najde ali zasači tihotapca, celokupno vrednost tihotapčevega blaga.

Rusko vojno poročilo.

DKU Moskva, 24. sept. (Brezzično). Poročilo z dne 23. tm.: Po trdih bojih smo morali pod pritiskom sovražnih čet zapustiti Aleksandrov ter smo se umaknili v postojanke ob desnem obrežju Dnjepra.

Borza.

LDU Curih, 24. sept. (Borza.) De vize: Berlin 9:80, Holandska 192:75, Newyork 681, London 21:68, Pariz 41:80, Milan 25:60, Bruselj 44:20, Praga 8:10, Beograd 2:25, Zagreb 5:05, Budimpešta 2, Dunaj 2:75, avstrijske žigosane krome 2:40.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Praktikanta s znanjem slovenščine in pisarniškega poslovanja išče zastopstvo zavarovalne zadrage „Croatica“ v Mariboru. 539 2—1

Sedlarski in jermenarski delovodja, izvežbana zanesljiva oseba, se sprejme v stalno službo. Plača po dogovoru. Pismene oziroma ustmene ponudbe na Ivan Kravos, trgovina in sedlarska delavnica v Mariboru. Istotam se sprejme tudi učenec. 537 3—1

Samostalna kuharica za vse sprejme se z 1. oktobrom. Plača 160 kron. Naslov: Kočevar, Krekova ul. št. 2. 521 2—2

Sprejem kolarskega pomočnika in učenca takoj. Hrano in stanovanje dobi pri meni. Slavko Lešnik, kolarski mojster, Maribor, Frankopanova ulica št. 15. 532 2—2

Dama bi rada k inteligentni družini v svrhu splošne izobrazbe. Plača v denarju ter živu. Pisma pod „Inteligentna družina“ na upravo „Tabor“. 534 2—2

Dijak višjih razredov se sprejme. Maistrova ulica 17, pritličje, vrata 4. 540

Dijaka, 12letna deček in deklica, iščeta stanovanja. Ponudbe pod „I. Č.“, Sv. Lenart v Slov. gor., pošto ležeče. 536

Prodajam domače zajčke, kokoši, kokoši gnoj, rumeno peso in šivalni stroj. Maria Polz, Sp. Hoče št. 5. 527 2—2

Novo zidano hiša z lepim vrtom se takoj proda. Cesta na Brezje št. 36, Maribor. 529 2—2

Prodajam sklopilni Singerjev šivalni stroj s 5 predali, zaveze za dvoje okanj, sklopilna železna postelja, zlata damska ura z dvojnimi pokrivalom K 800.—, damska ovrtna in naročna kožuho. Slovenska ulica št. 37, pritličje. 542

Kislo zelje in izvrstno bučno olje se prodaja vsaki dan od 13. ure popoldne naprej v Miklošičevi ulici št. 2. 543

Damski modni salon Zakrajšek

Aleksandrova cesta 45
1. nadstropje

Naznanjam cenjenim damam, da se mi je posrečilo dobiti spretnega izurjenega damskega krojača za kostume in plašče. Priporočam se za naročila. 541

Angležinja

podučuje v njenem materinem jeziku po izvrstni metodi, pride tudi na dom. Ako se javi zadostno število udeležencev, se lahko upeljejo večerni kurzi. Gosposka ulica 44, pritličje. 492 3—7

Damski modni salon

se priporoča cenjen. damam. Prevzame stare in nove obleke v popravo po jako nizkih cenah. 2—7

Alojzija Ferk
Frankopanska ulica števil. 10

Stenografinja

za nemščino in slovenščino se pod ugodnimi pogoji takoj sprejme. Obširne ponudbe z prepisi spričeval in z navedbo zahtevkov plače je vposlati na Prvo jugoslovansko tovarno za usnje in čevlje d. d. na Bregu pri Ptuj. 535 3—1

Najlepši nedeljski izlet z izletniškim vlakom na Koroško

Klopinsko jezero.

Za izvrstno oskrbo skrbi hotel „Klopinsko jezero“.

Vsi

državni, avtonomni in privatni uradi

Vse

šole in

Vsa

trgovska in industrijska podjetja

kupi je lo vse svoje pisarniške potrebščine pri veletrgovini

Ludovik Šef, Maribor, Prešernova ulica 1

Tovarniška zaloga papirja in specialna trgovina pisarniških potrebščin.

Zastopstvo

za najboljši pisalni stroj „UNDERWOOD“ in razmnoževalni aparat „OPALOGRAPH“ Brzjav: Papiršef Maribor

Na zahtevo pisane ali ustne porudbe!

368

Pozor!

V hotelu „Union“ svira vsaki večer ob prostem vstopu

umetniška glasba

Pričetek točno ob 19.30 (7.30). Za pazljivo in točno postrežbo cenjen. p. n. občinstva je preskrbljeno in prosi za mnogobrojni obisk

posestnik Tratnik.

533

Maribor, Slovenska ulica.

2-2

Nove

vinske, sode

zelo močne, od 60 do 650 lit. se po jako nizki ceni prodaja. Vprašali je pri 538 2-1

Meroizkušnem uradu

Františkanska ulica 11.

Les,

rezan in tlan, drva, kupuje in prodaja

„Sever“, društvo lesnih trgovcev dravske doline

Maribor, Aleksandrova cesta 45. 408 10-5

Odvetniška pisarna

495

dr. Karl Koderman-a

se je preselila na Aleksandrovo cesto št. 12 (ob vogalu Sodne ulice).

Širite povsod naš list!**Nova lekarna v Mariboru.**

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem na Glavnem trgu št. 20 v Mayerjevi hiši odprl

lekarno „Pri sv. Arhu“

in jo obilno založil z vsemi zdravili in zdravilnimi potrebščinami.

Mr. Ph. Ivan Vidmar

328 10-10

lekarnar.

Tovarna usnja in jermenov

Phil. Knoch, Celovec

priporoča najfinejše gonilne jermene iz usnja za vsa podjetja po najugodnejših cenah. — Izdelovanje gonilnih podlog v vsaki obliki in velikosti, usnjate plošče, kolobarji okrogle in kordelne vrvice itd. kakor tudi dokazano najboljših usnjatih vrvi.

487 8-5

Najsposobnejša tovarna usnja.

Pohištvo!

Tovarna in zaloga Koroška cesta 46-53

Peter Mochnegger in drugovi

priporočajo

svojo bogato zalogo kompletnih spalnih sob, kuhinjske opreme iz mehkega in trdega lesa, kakor posamezne dele po znižanih cenah.

Priporočljive domače tvrdke:**Jakob Vezjak, krojač**

Vetrinjska ulica

poleg restavracije »Maribor«

Ivan Sušterič

Izdelovatelj vsakovrstnih oblek za gospode in dame sprejema popravila po nizkih cenah. Tržaška cesta 14 poleg gostilne Nendi.

Pečar in lončar**Pavel Heritschgo**

Tattenbachova ul. 6

Mizarsko podjetje in pokladanje parketnih desic

RUDOLF NOVAK, Trg svobode 1

Sprejema vsa v to široko spadajoča dela.

Trgovina z mašanim blagom na drobno in debelo

Martin Stadler, Vetrinjska ul. 26

Parna barvarna in kemična čistilna

Pavel Nedog

Meljska cesta 68. Podr.: Gosposka ul. 33

Restavracija in sobe za tujece**Adolf Spatzek**

Aleksandrova cesta št. 9

Restavracija in mesarija**Liudevit Vlahovič**

Aleksandrova cesta 38

Izdelovatelj sit. košar in žične mreže. Trgovina z galanterijo

Ios. Antloga, Trg svobode 1

Izdelovanje vseh tehnic in finega orodja

Franjo Žnidar

Pobrežje 3

Tržaška cesta 11

Zaloga spalnih sob po najnižjih cenah

Ernest Zelenka, tapetnik in dekorater

Solska ulica št. 5

Slaščičarna

Vsak dan obilo svežega peciva. Ob sezoni sladkor. Sprejema naročila za ženitovanje ter jih točno izvršuje

Emanuel Ilich, Slovenska ul. 5.

Telefon štov. 375

Speditija vseh vrst. o Sprejemanje blaga v skladišča. Zavarovanja in zavarovanja. o Mednarodni prevozi.

.: Speditijsko dostavno podjetje Južne železnice. :.

„BALKAN“**MARIBOR**

Pisarna: Aleksandrova cesta 13. — Skladišča: Aleksandrova cesta 70, Koroška cesta 19.

Centrala: LJUBLJANA. — Podružnice: MARIBOR, BEOGRAD, ZAGREB, TRST, WIEN.

Izdaja: Tiskovna zadruga Maribor. — Tiska: Mariborska tiskarna d. d.